

Uitspraak Raad van Tucht

Kenmerk RBT:2022:007

klachtnummer 6889.01.08.049.55

uitspraakdatum: 6 december 2022

Uitspraak van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag

inzake de klacht van

R te M, T (hierna: klager)

tegen

G, kantoorhoudend te **H** (hierna: beklaagde)

1. Loop van het geding

1.1 Op 5 januari 2022 heeft klager bij de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad) een klacht met bijlagen ingediend tegen beklaagde.

1.2 Beklaagde heeft op 21 maart 2022 een verweerschrift ingediend.

1.3 De op grond van artikel 9 van het Reglement Tuchtrechtspraak RB (hierna: het RTRB) voorgestelde mediation heeft niet tot een oplossing geleid.

1.4 Klager heeft een conclusie van repliek ingediend met bijlagen. Beklaagde heeft een conclusie van dupliek met bijlagen ingediend. Klager heeft op 1 september 2022 een nader stuk ingediend.

1.5 De mondelinge behandeling van de klacht heeft op digitale wijze (online) plaatsgevonden op de zitting van de Raad van 13 september 2022. Daarbij zijn verschenen en gehoord klager alsmede beklaagde.

1.6 Van het verhandelde ter zitting zijn op de voet van artikel 12, vijfde lid van het RTRB, geluidsopnamen gemaakt.

2. Feiten

2.1 Beklaagde is als belastingadviseur werkzaam te H en is als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Vereniging) als "RB" ingeschreven. Hij verricht zijn werkzaamheden als belastingadviseur bij B te H.

2.2 Klager was tot in 2018 directeur en enig aandeelhouder van de BV. Tot het vermogen van de BV behoorde het praktijkgedeelte van een zogenoemd woon-werkpand (hierna: het praktijkgedeelte). Verder behoorden daartoe beleggingen, waaronder een belegging Britse ponden.

2.3 Klager heeft vanaf 2014 werkzaamheden voor beklaagde en de BV verricht. Toen klager cliënt werd bij beklaagde was de situatie aldus dat de materiële onderneming van de BV (de uitoefening van een tandartspraktijk) in het verleden was verkocht en overgedragen aan klager, onder schuldigerkenning van de koopsom. Het praktijkgedeelte werd sindsdien door de BV verhuurd aan klager.

2.4 In 2017 nam klager het besluit de in BV uitgeoefende onderneming te beëindigen en te emigreren naar T. In dat kader is besloten het praktijkgedeelte naar privé over te brengen, zodat de BV, ook wanneer het pand nog niet zou zijn verkocht, zou kunnen worden ontbonden.

2.5 Klager heeft vanaf 2018 in T achtereenvolgens op twee verschillende adressen gewoond. De gegevens van het eerste adres in T waren bij de Belastingdienst bekend. Na twee maanden is klager vervolgens naar zijn huidige adres in T verhuisd.

2.6 Over de jaren 2014 tot en met 2017 zijn door beklaagde de jaarstukken van klager en van de BV opgesteld, alsmede aangiften inkomsten- en vennootschapsbelasting (IB en Vpb). Na bespreking en schriftelijke akkoordverklaring door klager, werden de aangiften aan de Belastingdienst verzonden. De aanslagen over die jaren werden conform de ingediende aangiften vastgesteld.

2.7 Op 15 mei 2018 is de BV ontbonden en vereffend (turbo-liquidatie). Daardoor ontstond er een kort boekjaar 2018 voor de BV. Dit is door klager onjuist in het relatiebeheersysteem ingevoerd, waardoor de aanvraag voor het Becon-uitstel niet door de Belastingdienst is verwerkt.

2.8 In 2018 is ook het praktijkgedeelte door klager van de BV gekocht. Klager heeft in verband hiermee een taxateur ingeschakeld die een taxatierapport heeft opgesteld van de waarde van het praktijkgedeelte. Deze taxeerde de waarde van het praktijkgedeelte op het overnametijdstip op € XXX waardoor voor 2018 voor de BV een verlies ontstond.

2.9 Beklaagde heeft met klager besproken dat op basis van de getaxeerde waarde van het praktijkgedeelte, als gevolg van verliescompensatie, een teruggave vennootschapsbelasting te verwachten was van € XXX. Bij het opstellen van de concept-jaarstukken IB 2018 en Vpb 2018 zijn door beklaagde vragen gesteld aan klager betreffende de waardering van het praktijkgedeelte en de ponden belegging. Omdat de vragen met betrekking tot de Britse ponden onbeantwoord bleven heeft beklaagde de conceptstukken zodanig aangepast dat hij de daarin besloten liggende uitgangspunten pleitbaar achtte, als gevolg waarvan nog nauwelijks een teruggave van vennootschapsbelasting resteerde. De aanpassing bestond daarin dat beklaagde voor de waardering van de belegging in Britse ponden uit is gegaan van de situatie per 1 januari 2018 in plaats van de situatie op liquidatiedatum. Daardoor was de waarde van de aandelen van de BV hoger dan in eerste instantie berekend, als gevolg waarvan klager een grotere aanmerkelijk belang winst diende te verantwoorden in zijn aangifte IB 2018. Vervolgens heeft beklaagde die aangepaste stukken op 14 juni 2019 zonder verdere toelichting aan klager verzonden, met het verzoek deze te ondertekenen. Tussen beklaagde en klager is daarop een conflict ontstaan.

2.10 Naar aanleiding van het hiervoor vermelde conflict tussen beklaagde en klager heeft beklaagde aangeboden de opdracht aan klager terug te geven. Klager heeft dat aanbod geweigerd en erop gestaan dat beklaagde zijn werkzaamheden voor het jaar 2018 voor hem en voor de BV zou afronden.

2.11 Op 16 juli 2019 heeft klager aan beklaagde schriftelijk verzocht om de adreswijziging van de BV naar het nieuwe (het tweede) adres in T aan de Belastingdienst door te geven.

2.12 In zijn e-mail van 4 november 2019 heeft beklaagde aan klager bevestigd dat de aangifte Vpb 2018 van de BV door hem bij de Belastingdienst was ingeleverd.

2.13 De aangifte Vpb 2018 van de BV is op 9 januari 2020 door de Belastingdienst ontvangen.

2.14 Medio 2021 heeft de Belastingdienst vragen gesteld naar aanleiding van de ingediende aangiften IB 2018 van klager en Vpb 2018 van de BV. In dat kader is het door de taxateur van klager opgestelde taxatierapport van het praktijkgedeelte van het pand aan de Inspecteur toegezonden. De Inspecteur heeft zich na toezending van – onder meer – het taxatierapport op het standpunt gesteld dat de taxatie van het praktijkgedeelte onvolledig is geweest omdat deze niet juist was afgebakend.

2.15 Bij de aanslagregeling is de Inspecteur afgeweken van de aangifte Vpb 2018 van de BV. Eind 2021 heeft de Inspecteur de aanslag Vpb 2018 van de BV vastgesteld op basis van een waarde van het praktijkgedeelte van € xxx. Daarbij is tevens aan de BV een verzuimboete opgelegd van € XXX wegens het te laat doen van aangifte. Na bezwaar is de waarde van het praktijkgedeelte uiteindelijk vastgesteld op € XXX. De correctie op de aangifte Vpb 2018 van de BV heeft ook fiscale gevolgen voor de nog vast te stellen definitieve aanslag IB 2018 van klager.

2.16 Naar aanleiding van vragen van klager heeft een medewerker van de Belastingdienst op 30 november 2021 een e-mail bericht aan klager gestuurd waarin onder meer is vermeld:

“De verzuimboete is automatisch opgelegd door het systeem, omdat niet is voldaan aan de inlevertermijn(en):

- aangifte vpb 2018 verkort boekjaar uitgestuurd;
  - uitstel is gevraagd en verleend tot 1 oktober 2019;
  - herinnering is uitgestuurd op 5 november 2019 om verzuimboetevrij de aangifte in te sturen tot en met 19 november 2019;
  - aanmaning is uitgestuurd op 6 december 2019 om verzuimboetevrij de aangifte in te sturen tot en met 20 december 2019;
  - wegens buitenlands adres van de vennootschap is er op 20 december 2019 nogmaals een aanmaning uitgestuurd om verzuimboetevrij de aangifte in te sturen tot en met 8 januari 2020;
- Op 9 januari 2020 is de aangifte ingediend.”

2.17 Op 2 december 2021 schrijft klager met betrekking tot de afhandeling van het bezwaar tegen de aanslag Vpb 2018 van de BV in een e-mail aan beklaagde onder meer:

“Ik denk dat we toch beter even kunnen overleggen zoals op 18/11 aangegeven, anders gaan er dingen fout.

We dienen echt even te overleggen over de argumenten voor het bezwaar tegen de aanslag wat betreft de taxateur.”

2.18 Op 2 december 2021 heeft een medewerker van de Belastingdienst aan klager een e-mail bericht verzonden waarin onder meer is vermeld:

“U geeft aan dat u de heer G opdracht heeft gegeven voor de vennootschapsbelasting het (toezend)adres door te geven. Dit is niet gebeurd, omdat dan het toezendadres vpb gevuld zou zijn. Deze is namelijk blanco.”

2.19 Op 5 januari 2022 heeft klager bij de Raad de onderhavige klacht ingediend.

3. De klacht en conclusies van klager en beklagde

3.1 Naar de Raad begrijpt, verwijt klager beklagde in de onderhavige klachtprocedure, kort gezegd:

handelen in strijd met artikel 1.1. van het Reglement Beroepsuitoefening, (RBU) doordat beklagde:

a. bij de concept-aangifte Vpb 2018 aanvankelijk een belastingteruggave van € XXX in vooruitzicht stelde doch bij toezending van de uiteindelijke aangifte ter goedkeuring en ondertekening door klager, op 14 juni 2019, zonder uitleg of toelichting, die aangifte ten opzichte van de concept-aangifte zodanig had aangepast dat geen teruggave meer was te verwachten, en ervoor koos om naar aanleiding van door klager daarover gestelde vragen de verstrekte opdracht direct terug te geven;

b. niet heeft voldaan aan het schriftelijk verzoek van klager van 16 juli 2019 om de adreswijziging van de BV aan de Belastingdienst door te geven, als gevolg waarvan klager verschillende berichten (aanmaning, herinnering) niet heeft ontvangen, terwijl beklagde dit tegenover klager steeds heeft volgehouden dat hij de adreswijziging aan de Belastingdienst had doorgegeven;

c. de aangifte Vpb 2018 van de BV te heeft laat ingediend, waardoor een verzuimboete aan de BV werd opgelegd, en beklagde klager hierover onjuist heeft geïnformeerd;

d. traag is geweest bij het opstellen van de jaarstukken en het herzien van de concept-aangifte Vpb 2018, waardoor aanzienlijke belastingrente zal zijn verschuldigd, en beklagde klager onjuist heeft geïnformeerd over de toepasselijke rentepercentages;

e. klager geen reactie dan wel toelichting heeft gegeven op drie specifieke punten:

- 1. Middellingsverzoek Inkomstenbelasting zou volgens beklagde niet meer nodig zijn;
- 2. Beklagde doet onnavolgbare mededelingen over de door klager verschuldigde IB 2018;
- 3. Waarom de aangifte Vpb 2018 pas op 2 januari 2020 werd ingediend.

f. ondanks verzoeken van klager daartoe, sinds oktober 2021 geen overleg heeft gevoerd over de bezwaarprocedure Vpb 2018 van de BV, zodat klager zelf de bezwaarprocedure (hoorzitting en motivering bezwaren) heeft moeten voeren;

g. desgevraagd door klager, heeft geweigerd contact gegevens van beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar van beklagde aan klager te verschaffen, en tevens geen informatie heeft verstrekt over de klachtprocedure bij het RB;

h. ondanks een verzoek van klager van geen standaardbezwaar tegen de vermogensrendementsheffing van Box 3 heeft ingediend tegen de aanslagen Inkomstenbelasting 2016, 2017 en 2018.

3.2 Beklagde stelt – zo begrijpt de Raad beklagde – dat de klacht in al haar onderdelen ongegrond

dient te worden verklaard.

3.3 Klager concludeert tot gegrondbevinding van de klachten zoals vermeld.

4. Ontvankelijkheid en beoordeling van de klachten

Vooraf

4.1 Klager heeft op de dag van de zitting, kort voor de opening van de zitting een geluidsopname ingezonden. Het zou daarbij gaan om een opname van een gesprek tussen klager en beklaagde. Noch de Raad noch beklaagde hebben hiervan kennis kunnen nemen terwijl niet valt in te zien waarom de betreffende geluidsopname niet eerder had kunnen worden ingezonden. De Raad zal daarom bij de behandeling van de zaak geen kennis nemen van de betreffende geluidsopname.

De klachten

Klachtonderdeel 3.1.a

4.2 Artikel 6, vierde lid van het Reglement luidt:

Een klacht die wordt ingediend na verloop van een jaar na de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van het lid van RB tegen wie de klacht is gericht, wordt niet-ontvankelijk verklaard. Een klacht wordt steeds niet-ontvankelijk verklaard indien meer dan vijf jaren na dat handelen of nalaten zijn verstreken.

4.3 Zoals uit de vastgestelde feiten blijkt (2.9 en 2.10) hebben de door beklaagde naar voren gebrachte handelingen van beklaagde zich in juli 2019 voorgedaan, en was klager derhalve ook al sinds juli 2019 van die handelingen op de hoogte. Klager heeft de onderhavige klacht op 5 januari 2022, derhalve ruim 2,5 jaar nadat klager met het gestelde klachtwaardige handelen op de hoogte is geraakt, bij de Raad ingediend. Desgevraagd heeft klager ter zitting van de Raad verklaard destijds (nog) geen klacht te hebben ingediend omdat was besloten dat klager voor beklaagde werkzaamheden zou blijven verrichten. Anders dan klager kennelijk voorstaat maakt dat niet dat dit deel van de klacht alsnog ontvankelijk is. Klachtonderdeel 3.1.a is mitsdien, wat er ook zij van de handelswijze van beklaagde, niet-ontvankelijk.

Klachtonderdelen 3.1.b en 3.1.c

4.4 De last om feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen dat sprake is geweest van gedragingen van beklaagde die in strijd zijn met het bepaalde in het RBU, rust in beginsel op klager.

4.5 Klager heeft op 16 juli 2019 aan beklaagde schriftelijk verzocht om de adreswijziging van de BV naar het nieuwe (het tweede) adres in T aan de Belastingdienst door te geven.

4.6 Beklaagde heeft ter zitting van de Raad verklaard dat hij niet over stukken beschikt waaruit kan blijken dat hij destijds de tweede adreswijziging aan de Belastingdienst heeft verzonden, maar dat hem bijstaat dat hij dat wel heeft gedaan. Bezien in het licht van de verklaring van de medewerker van de Belastingdienst van 2 december 2021 (2.16) acht de Raad dat niet aannemelijk. Klager mocht erop

vertrouwen dat beklaagde de adreswijziging tijdig en correct zou doorgeven. Eerst op 2 december 2021 is klager gebleken dat zulks destijds niet is geschied. Als gevolg van het niet doorgeven van de adreswijziging zijn de herinnering en aanmaningen naar het onjuiste adres van klager (het eerste adres in T) gezonden, en is uiteindelijk de aangifte Vpb 2018 van de BV te laat ingediend als gevolg waarvan een verzuimboete van € XXX aan de BV werd opgelegd. Klachtonderdeel 3.1.b. is gegrond. Dat beklaagde bij brief van 11 januari 2021 alsnog de betreffende adreswijziging heeft doorgegeven maakt het voorgaande niet anders.

4.7 Beklaagde stelt dat hij de aangifte wel tijdig heeft ingediend doch dat deze vanwege het korte boekjaar niet door de Belastingdienst werd geaccepteerd. Dit is onjuist door klager in het relatiebeheersysteem ingevoerd, waardoor de aanvraag voor het Becon-uitstel niet door de Belastingdienst is verwerkt. Des gevraagd heeft klager ter zitting van de Raad verklaard dat hij een technisch niet-geaccepteerde aangifte direct in het systeem had moeten kunnen zien. Waarom dat hier niet is geconstateerd weet beklaagde ook niet. De Raad acht het verweer van beklaagde niet geloofwaardig. De Raad wijst er in dit verband op dat beklaagde nog op 4 november 2019 (2.12) ondubbelzinnig aan beklaagde heeft verklaard dat de betreffende aangifte was ingezonden, terwijl die aangifte uiteindelijk pas op 9 januari 2020 werd ingezonden (2.16). Ook klachtonderdeel 3.1.c. is gegrond.

Klachtonderdeel 3.1.d

4.8 Klager verwijt beklaagde dat hij traag is geweest bij het opstellen van de jaarstukken 2018 en het herzien van de concept-aangifte Vpb 2018, waardoor aanzienlijke belastingrente zal zijn verschuldigd, en dat beklaagde klager onjuist heeft geïnformeerd over de toepasselijke rentepercentages.

4.9 Beklaagde weerspreekt dat het berekenen van belastingrente, en het bedrag van die belastingrente, hem is te verwijten. De Belastingdienst dient een aangifte binnen zekere tijd vast te stellen. Daarop heeft beklaagde geen invloed. Verder wordt een groot deel van de belastingrente veroorzaakt doordat - als gevolg van de afwijkingen bij de vaststelling van de aangifte Vpb - in de IB van klager een hogere aanmerkelijk belang winst in aanmerking diende te worden genomen. De belastingpercentages heeft beklaagde juist vermeld, beklaagde verwacht hier de percentages belastingrente en invorderingsrente.

4.10 De Raad acht dit klachtonderdeel ongegrond. Op geen enkele wijze is vast te stellen hoe de aanslagregeling in de tijd zou zijn verlopen indien de jaarstukken eerder zouden opgemaakt en de aangiften tijdig zouden zijn ingeleverd. In dat kader is van belang dat de aangiften ook aanleiding hebben gegeven tot het stellen van vragen door de Belastingdienst en nader overleg met klager, waarmee ook tijd gemoeid is geweest en dat de omvang van de belastingrente vooral is bepaald door de hoogte van de afwijkingen van de aangiften, met name de aangifte Inkomstenbelasting van klager. Dat beklaagde klager onjuist zou hebben geïnformeerd over de toepasselijke rentepercentages, acht de Raad tegenover de gemotiveerde betwisting door beklaagde niet aannemelijk gemaakt.

Klachtonderdeel 3.1.e

4.11 Klager stelt op een drietal door hem aan klager gestelde vraagpunten geen antwoord te hebben gekregen:

- a. Een middelingsverzoek Inkomstenbelasting zou niet meer nodig zijn. Beklaagde heeft ter zitting toegelicht dat door hem is aangegeven dat een middelingsverzoek nu niet aan de orde is. Het middelingsstijdvak bevat namelijk ook het jaar 2018, terwijl de definitieve aanslag voor dat jaar nog niet is vastgesteld. Daarom was het verzoek toen (nog) niet aan de orde.
- b. Beklaagde heeft aan klager onnavolgbare mededelingen gedaan over de door klager verschuldigde inkomstenbelasting 2018. Klager verwijst hiervoor naar diverse e-mail correspondentie, die evenwel niet zijn overgelegd.
- c. Waarom de aangifte Vennootschapsbelasting pas op 2 januari 2020 werd ingediend. Dit klachtonderdeel is reeds behandeld onder 4.7 hiervoor.

4.12 De Raad dit klachtonderdeel ongegrond, omdat het de verklaring van beklagde (a) geloofwaardig acht, het gestelde door klager onvoldoende is onderbouwd (b.) en omdat het reeds hiervoor is behandeld (c.).

Klachtonderdeel 3.1.f

4.13 Klager stelt dat beklagde ondanks verzoeken van klager daartoe, sinds oktober 2021 geen overleg heeft gevoerd over de bezwaarprocedure Vpb 2018 van de BV, zodat klager zelf de bezwaarprocedure (hoorzitting en motivering bezwaren) heeft moeten voeren. Klager wijst in dat verband naar zijn e-mail aan beklagde van 2 december 2021 (2.17).

4.14 In zijn reactie van 19 januari 2022 naar aanleiding van een aansprakelijkstelling door klager schrijft beklagde onder meer:

“U stelt zich op het standpunt dat tussen ons een prijsafsprake bestaat welke betrekking heeft op de “afronding” van de dossiers over 2018, uit welke afspraak voortvloeit dat mijn werkzaamheden met betrekking tot de uitvoerige correspondentie met de Belastingdienst, alsook eventuele vervolgpcedures, niet in rekening gebracht zouden mogen worden betwist ik, niet in het minst omdat de zich thans voordoende discussie omtrent de aanslagregelingen 2018 niet fiscaal inhoudelijk is, maar betrekking heeft op de waardering van onroerend goed.”

4.15 De Raad begrijpt de stelling van beklagde aldus dat hij van mening is dat zijn werkzaamheden voor de afhandeling van het belastingjaar 2018, voor zover die zien op werkzaamheden na inlevering van de betreffende aangiften, niet onder een met beklagde gemaakte prijsafsprake vallen en de aan de orde zijnde werkzaamheden bovendien “niet fiscaal inhoudelijk” van aard zijn. Beklaagde wenste niet - in ieder geval niet zonder daarvoor afzonderlijk te worden vergoed – aan die afhandeling mee te werken.

4.16 De Raad stelt voorop dat tot het op zorgvuldige en behoorlijke wijze verrichten van de werkzaamheden als bedoeld in artikel 1.1 RBU, tevens behoort dat een lid tegenover zijn cliënt geen onduidelijkheid laat bestaan over de inhoud en de reikwijdte van de door het lid jegens zijn cliënt aanvaarde opdracht (zie onder meer Raad van Tucht, nr. 611-2016).

4.17 Niet in geschil is dat beklagde advieswerkzaamheden heeft verricht voor klager en de BV. Tussen klager en beklagde bestaat kennelijk verschil van mening met betrekking tot de aard en voorwaarden van de verstrekte opdracht.

4.18 Gesteld noch gebleken is dat beklagde aan klager een opdrachtbevestiging heeft verstrekt. Klager stelt dat met betrekking tot de afhandeling van de werkzaamheden voor het jaar 2018 afspraken zijn

gemaakt. Nu beklaagde ondanks het kennelijk aanvaarden van een opdracht tot het verrichten van werkzaamheden voor klager en de BV daarvoor geen opdrachtbevestiging heeft verstrekt, rust op beklaagde de last feiten en omstandigheden te stellen en bij betwisting – zoals hier – aannemelijk te maken die de conclusie rechtvaardigen dat de prijsafsprake zoals bedoeld onder 4.14, door hem niet is gemaakt.

4.19 Beklaagde is daarin niet geslaagd. Het dient er daarom voor te worden gehouden dat beklaagde, in afwijking van met klager gemaakte afspraken, niet heeft meegewerkt aan de correcte afhandeling van de uit de aangiften IB 2018 en Vpb 2018 voortvloeiende werkzaamheden. Dit klachtonderdeel is gegrond.

Klachtonderdeel 3.1.g

4.20 Klager stelt dat beklaagde desgevraagd door klager, heeft geweigerd contactgegevens van de beroepsaansprakelijkheids-verzekeraar van beklaagde aan klager te verschaffen, en tevens geen informatie heeft verstrekt over de klachtprocedure bij het RB. Beklaagde heeft dit niet voldoende gemotiveerd weersproken.

4.21 Naar het oordeel van de Raad is de rechtsverhouding tussen een beroepsaansprakelijkheidsverzekeraar en een lid, geen zaak die direct een derde, zoals klager, aangaat. Beklaagde behoefde die gegevens dan ook niet aan klager te verstrekken.

4.22 Op het briefpapier van beklaagde, is aangegeven dat beklaagde lid is van het RB. Klager was er kennelijk van op de hoogte dat hij de mogelijkheid had om tegen beklaagde als lid van de Vereniging RB, een klacht in te dienen. Op de website van het RB is duidelijk aangegeven waar en op welke wijze klachten tegen leden kunnen worden ingediend. Niet gezegd kan daarom worden dat klager op enigerlei wijze is geschaad in de tuchtrechtsgang. Dit klachtonderdeel is ongegrond. Dit neemt niet weg dat het netter zou zijn geweest indien beklaagde de door klager gevraagde informatie met betrekking tot de klachtprocedure bij de Raad aan klager had verschaft.

Klachtonderdeel 3.1.h

4.23 Klager stelt dat beklaagde ondanks verzoeken van klager geen bezwaar heeft gemaakt tegen de aanslagen Inkomstenbelasting 2016, 2017 en 2018 voor wat betreft de vermogensrendementsheffing.

4.24 Beklaagde heeft de stelling van klager gemotiveerd weersproken.

4.25 Voor wat betreft de verzoeken voor de jaren 2016 en 2017 – wat daarvan ook het effect geweest zou zijn, gezien de voor die jaren gewezen rechtspraak van de Hoge Raad – zijn voor dergelijke verzoeken in het aan de Raad ter beschikking staande dossier geen aanknopingspunten te vinden.

4.17 Met betrekking tot het verzoek voor het jaar 2018 heeft beklaagde in zijn conclusie van repliek onder meer het volgende geschreven:

“Daarmee was de situatie van de heer R volstrekt niet vergelijkbaar met die van de gemiddelde belastingplichtige met bezwaren tegen de vermogensrendementsheffing en schatte ik de kans, dat een bezwaar tegen de vermogensrendementsheffing averechts zou uitpakken, zeer hoog in. Ik herinner me daarover een uitgebreide

email te hebben geschreven, die ik helaas niet meer in mijn mailbox kan terugvinden, maar de heer R heeft hem ongetwijfeld in zijn zeer uitgebreide archief.

Naar aanleiding van de definitieve aanslagregeling inkomstenbelasting 2018 (vastgesteld kort na de uitspraak op bezwaar Vennootschapsbelasting 2018, dus in 2022) heeft de heer R mij wederom verzocht bezwaar te maken tegen de vermogensrendementsheffing van Box 3, naar ik aanneem naar aanleiding van het arrest van de Hoge Raad van 24 december 2021. (...)

Op basis van deze overwegingen heb ik de heer R medegedeeld zijn verzoek, bezwaar te maken tegen de vermogensrendementsheffing, te beschouwen als een nieuwe opdracht welke ik niet aanvaard. Daarop insinueerde de heer R dat ik het conflict zocht omdat dat bezwaar “slechts één zinnetje” zou zijn. Daarop heb ik de inspecteur verzocht “rekening te houden met de gevolgen van het arrest van 24 december 2021” (de heer R heeft de betreffende email ook ontvangen)”

4.26 De wijze waarop beklagde met klager communiceerde verdient niet de schoonheidsprijs. Bovendien dient de uiteindelijke beslissing om wel of niet bezwaar te maken tegen een aanslag aan de cliënt te worden gelaten. Niettemin, volgt uit het voorgaande dat beklagde wel – op voorhand, de definitieve aanslag IB 2018 van klager is nog niet vastgesteld - bezwaar heeft gemaakt tegen de aanslag Inkomstenbelasting 2018 van klager. Dit klachtonderdeel is daarom ongegrond.

Op te leggen maatregel

4.27 De Raad acht de geconstateerde overtredingen van het RBU door beklagde ernstig. Een cliënt moet erop kunnen vertrouwen dat zijn adviseur de waarheid spreekt. Dit geldt zowel voor het indienen van aangiften alsook het doorgeven van adreswijzigingen. Op de adviseur rust in beginsel de taak termijnen te bewaken. Als wordt verklaard dat een aangifte is ingeleverd, dan moet dat ook zo zijn. Niet tijdige indiening van een aangifte kan verder niet alleen aanleiding zijn voor het opleggen van een verzuimboete, maar beïnvloedt ook de bewijspositie van een cliënt bij een eventueel uit de aangifte voortvloeiend geschil. Beklagde is op dit punt tekort geschoten in de behartiging van de belangen van zijn cliënt, klager, die erop mocht vertrouwen dat beklagde de aangifte tijdig zou inleveren en de adreswijziging tijdig en correct zou doorgeven en die door beklagde daarover onjuist is geïnformeerd.

4.28 Naar het oordeel van de Raad is de gegrondbevinding van de klachtonderdelen 3.1.b, 3.1.c en 3.1.f zodanig ernstig dat de maatregel van “berisping” hier op zijn plaats is. Daarbij heeft de Raad overwogen dat beklagde de verzuimboete voor de te late indiening van de aangifte vennootschapsbelasting 2018 van de BV voor zijn rekening heeft genomen.

Slotsom

De klachten zijn deels niet-ontvankelijk (3.1.a) deels gegrond (3.1.b, 3.1.c en 3.1.f) en deels ongegrond (onderdelen 3.1.d en 3.1.e, 3.1.g en 3.1.h).

4. Kosten van de procedure

De kosten van deze procedure worden met toepassing van artikel 14, zesde lid van het RTRB vastgesteld op € XXX. Deze kosten komen ten laste van beklagde. Door de Vereniging dient aan klager het door hem voor het in behandeling nemen van deze klacht gestorte bedrag van de waarborgsom van € XXX te worden terugbetaald.

5. Beslissing

De Raad:

- verklaart de klacht onder 3.1.a niet-ontvankelijk;
- verklaart de klachten onder 3.1.b, 3.1.c, 3.1.f gegrond;
- verklaart de klacht onder 3.1.d, 3.1.e, 3.1.g en 3.1.h ongegrond;
- “berispt” de beklaagde;
- veroordeelt beklaagde in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € xxx en bepaalt dat beklaagde het bedrag ad € xxx uiterlijk binnen veertien dagen nadat deze uitspraak onherroepelijk is geworden dient over te maken naar rekening IBAN: NL92 ABNA 0435 1683 55 t.n.v. RB te Den Haag onder vermelding van klachtnummer 6889.01.08.049.55, en
- bepaalt dat de door klager gestorte waarborgsom van € 200 door de Vereniging wordt gerestitueerd.

Deze uitspraak is gedaan door mr.drs. M.G.J.M. van Kempen, voorzitter, mr.drs. R.E.M. van der Velden RB en drs. R. Ekhart-van der Laan RB, in tegenwoordigheid van C. Schimmel-Eling.

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klager en beklaagde. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag.

Tegen deze uitspraak kunnen klager, beklaagde en het bestuur van de Vereniging RB binnen twee maanden na de dagtekening beroep instellen via de website rb.klachtregeling.nl.

Voor het instellen van beroep is een waarborgsom verschuldigd. Na het instellen van beroep ontvangt de indiener daarvoor een nota.